

[Honoré]

vis procentdel, et udsnit, af patienterne. Der- ved ville opgaven være mere overkommelig.

Så talte hr. K. J. Mortensen også om, at det ikke var så stort et problem, der var ikke så stor afstand mellem borgere og amtsråd, sådan forstod jeg det, så derfor kunne den enkelte borger bare henvende sig til et medlem af amtsrådet eller til amtsrådet selv. Sådan opfattede jeg indlægget. Jeg tror ikke, det er rigtigt. Jeg tror tværtimod, at der er en enorm afstand mellem borger og amtsråd. Jeg tror f. eks., at de medlemmer, der udgør amtsrådene, er langt, langt mindre kendt af borgerne end medlemmerne af kommunalbestyrelserne. Det kunne være sjovt at se en undersøgelse, men det ville undre mig, hvis der er mere end 2 pct. af borgerne, der kender bare 5 amtsrådsmedlemmer ved navn.

Derfor tror jeg, at man virkelig må hjælpe brugerne af hospitalerne. Patienterne kender ikke amtsrådsmedlemmerne. De ville normalt ikke drømme om at skrive til amtsrådet, og derfor bør der indføres nogle klageprocedurer. Jeg er glad for, at indenrigsministeren klart tilkendegav, at det efter hans opfattelse er helt uanstændigt, hvis et hospital og en overlæge behandler en patient på den måde, jeg omtalte.

Jeg spurgte, om indenrigsministeren ville gøre noget ved det, om indenrigsministeren ikke burde hjælpe amtsrådene til at få et bedre grundlag for deres tilsynsvirksomhed. For når patienterne ikke klager til amtsrådene – og det tror jeg altså man roligt kan sige at de kun vil gøre i en lille bitte procentdel af de tilfælde, hvor de bliver dårligt behandlet, og det er der mange grunde til – så må man sige, at amtsrådene ikke har tilstrækkeligt grundlag at udøve deres tilsynsvirksomhed på, og så kan jeg heller ikke se, at der er nogen grund til passivt at se til, at der totalt mangler brugerdemokrati på vore hospitaler. Hospitalerne er dog en uhyre ressourcekrævende del af sundhedssektoren. Hver eneste dag, en patient er indlagt på vore hospitaler, koster masser af penge, og det er årligt et meget stort antal, måske flere hundrede tusinde personer, der optræder som brugere af hospitalerne. Dette problem vedrører en forfærdelig masse mennesker. Der er mange mennesker, der er taknemmelige for den behandling, de modtager, men der kan altså også foregå en hel del ting, uden at man finder ud af det fra tilsynsmyndighedens side,

hvor man skulle hjælpe patienterne. Derfor tror jeg ikke, der er grund til at være passiv her. Når problemet ikke løses amtskommunalt i tilstrækkeligt omfang og ikke kan det, fordi tilbagemeldingen mangler, tror jeg virkelig, at indenrigsministeren ville indlægge sig stor hæder ved at tage initiativ til, at man får et brugerdemokrati på dette område i form af nogle forskrifter eller måske ved at tage kontakt med amtsrådenes sygehusudvalg, om ikke andet så for at få en snak med dem om dette problem. Jeg vil gerne høre, om indenrigsministeren ikke har nogle tanker om et eventuelt regeringsinitiativ.

Lis Starcke (DR):

Til hr. Alfred Andersen vil jeg gerne sige, da flere ordførere heroppe har talt om at få bedre vilkår for kommunalbestyrelsesmedlemmer, at jeg har da ikke ment det sådan, at de skulle have mere i løn, men at de skulle have bedre arbejdsvilkår for at kunne klare at komme bedre i forbindelse med vælgerne. Det var egentlig det, vi diskuterede.

Så vil jeg gerne sige angående bydelsråd og lokalråd, at jeg mener ikke, lokalrådene skal lovfæstes. Det viste sig jo, da man drøftede forslaget om bydelsråd, at det netop faldt herinde. Jeg tror, det var, fordi det var nogle kunstigt nedsatte råd, hvis medlemmer ikke fik nogen bemyndigelse, og det var derfor, partierne ikke ønskede, at de skulle oprettes. Derimod mener jeg, at lokalrådene er oprettet ved privat initiativ, og så er det nok også rigtigt, at det som regel er et eller andet bestemt problem – måske lidt mindre, altså ikke så udstrakt et område – de beskæftiger sig med. Derfor er det nok også rigtigt, at de lettere kan udrette noget positivt, for det blev jo sagt om kommunalbestyrelserne, at de meget ofte netop måtte tage de upopulære beslutninger, og det er jeg enig i.

Med hensyn til by- og landzonenloven var hr. Thorndahl inde på, at dispensationsmulighederne var for stive i amt og kommune: Det er jeg enig i og vil meget gerne have, at man ser på. Ligesådan tror jeg, at man snart kommer til at se på Hovedstadsrådet og hele den måde, det skal vælges på, for det har også noget med nærdemokratiet at gøre.

Uden ellers at henvise til andre ting, som hr. Tyroll sagde, vil jeg alligevel sige én ting, som jeg synes han havde ret i: det er ikke